

„Portretul unei necunoscute“ ..

Pe tabloul recordmanelor jării la popice a fost înscris de curând un nume nou: ILEANA ANTAL. Desigur, multora dintre iubitorii sportului numele acestei tinere care a depășit cu 11 p. și recor-

dul mondial (441 p.d. deținut de sportiva maghiară Ballago) le este necunoscut. E și normal. Ileana Antal n-a participat la prea multe finale de campionat sau chiar la concursuri cu caracter republican, pentru simplul motiv că practica jocul de popice abia de 3 ani. „Poate că nu m-aș fi îndrăgostit atât de mult de acest sport — ne-a spus proaspătă recordmană a țării — dacă...”

...A rămas una din amintirile ei cele mai plăcute. E proaspătă și acum în memorie ziua aceea. Era 8 Martie, Ziua Femeii. În orașul Arad se organizase un concurs popular rezervat fetelor. La cinci bile. — Numai cinci? — Da! Dar cele cinci lovituri pe care le-am tras pe... lungă popice m-au ambiționat să mai încerc și ceva. Până le-am doborât pe toate...

De fapt dirigența se numără printre calitățile Ileanei. Când își pune ceva în gând... A vrut să termine

printre elevele frunțase școala medie textilă din Sf. Gheorghe. A reușit. La sfârșitul anului 1955 a devenit muncitoare textilă cu înaltă calificare. A fost recomandată de școală să lucreze la uzinele textile „30 Decembrie” din Arad. În scurt timp au îndrăgit-o toate tovarășele de muncă. Parcă o văd cum aleargă printre războaie iar de sub basma cu care e legată îi fuge o suviță pe frunte. Șeful secției o apreciază mult pe Ileana Antal. Comuniștii din uzină o ajută să obțină noi succese în muncă. Ținând seama de meritele ei, anul trecut, în mai, au primit-o în marea lor familie.

TR. IOANITescu

În 4 rînduri

În campionatele republicane de haltere pe echipe la categoria super-grea s-au obținut rezultate foarte slabe.

Oricine cred va judeca în acest fel (am semnat):
Categoriei super-grea
Și super... slabă, performanța!
ION COZMIN

Fotbalistul Olaru, de la Farul Constanța, lipsește deseori de la serviciu.

Aflind această proastă veste, Ce-i cunoscută și-n oraș. Gîndesc: — „Păcat că el nu este și-n muncă tot... înaintea!”
V. D. POPA

Ce spune, după finala de duminică trecută, un muncitor de la secția de ambalaj a fabricii de sticlărie din Turda despre tovarășul său de muncă Biluțiu:

În balon lovește tare (Trage-n forță și cu stil). Ați ghicit motivul oare? Nu e scris pe el... „fragil”.

C. CONSTANTINESCU

Campionatul mondial de fotbal

PELE NU E ATÎT DE OPTIMIST

„Pentru mine nu va fi de loc o surpriză dacă Brazilia va fi eliminată în cursul meciurilor din cadrul turneului final al campionatului mondial de fotbal din Chile”, a declarat zilele trecute, la Rio de Janeiro, renumitul fotbalist brazilian Pele.

El spune că problema selecționării echipei naționale este deosebit de dificilă, iar specialiștii nu știu ce să prefere: experiența sau calitățile tehnice. Pentru postul de inter-dreapta, de pildă, sînt nu mai puțin de 5 candidați cu șanse egale, în măsură să pună în încercătură pe orice selecționar. Experiența lui Didi îi obligă pe selecționeri să-l mențină în lot. Totuși, Didi are

acum 32 de ani, în timp ce „copia” sa exactă, Gerson, n-are decît 21. Iată acum echipa Braziliei „văzută” de Pele: Laercio (Santos); Belini (America); Geraldo (Palmeiros) și Djalma Santos (America). Melgalvio (Santos) și Pagao (Santos). Garrincha (Botafogo), Gerson (Flamengo), Coutinho (Santos), Pele (Santos), Pepe (Santos). Referindu-se la motivele pentru care este oarecum pesimist, Pele se referă la forma extraordinară pe care o au fotbalistii din alte țări ale Americii de Sud și în special cei din Argentina, pe care îi consideră ca principali adversari.

Trei frați, trei boxeri...

Alexandru, Ștefan și Mihail MIȘEV. De nenumărate ori frații Mișev au fost selecționați în echipele reprezentative ale Bulgariei, impunându-se ca boxeri de clasă. La 25 noiembrie, ei vor îmbrăca din nou alături de ceilalți boxeri bulgari, tricoul național al țării lor. De data aceasta, pentru a se întâlni cu cei mai buni pugiliști din țara noastră.

Foto: T. Hristov

POȘTA MAGAZIN

N. FLOROIU, BUCUREȘTI. — 1) Fotbalistul Vasile Anghel este acum restabilit. De altfel, a și jucat simbăta trecută în echipa de tineret a lui Dinamo București, în meciul cu Progresul. A fost, cum s-ar spune, un meci de „rödaj”, iar la primăvară, desigur că îl vom vedea din nou în formația primei echipe. — 2) În meciul C.C.A. — Știința Timișoara (scor: 6—2), două dintre golurile echipei învingătoare au fost înscrise de... apărătorii ei: unul de Jenei și celălalt de Cojocaru.

NATALIA BUJOR, BUCUREȘTI. — 1) Campionatul mondial masculin de șah se dispută din trei în trei ani, iar etapele lui premergătoare sînt turneele zonale, interzonale și candidaților. Formula aceasta de disputare datează din 1949. Cu un an înainte, cinci șahiști — Botvinnik, Smislov, Keres, Reshevski și Euwe — au fost desemnați de Federația internațională de șah să dispute titlul suprem. Fără îndoială, formula actuală este mai justă. Nu Federația internațională decide cine va participa la lupta finală, ci șahiștii înșiși! — 2) Lia Manoliu a devenit pentru prima oară campioană a țării la aruncarea discului în 1952, cu rezultatul de 40,43 m (Ce departe a rămas acest rezultat față de acel 54,29 de astăzi!). Ea a cîștigat an de an campionatul țării, mai puțin anul acesta, cînd titlul a revenit atletei Olimpia Cataramă. Ii puteți scrie pe adresa: Piața Romană nr. 8 București. Vă va răspunde, cu siguranță!

ION ANDRÎTOIU, REȘITA. — „La o lovitură de colț doi coechipieri așteaptă mingea, pentru a o lovi fie cu capul fie cu piciorul. Un al treilea coechipier, venit din urmă, se sprijină pe umărul lor și în felul acesta, lovind mingea, cu capul, o trimite în plasă. E gol?”. S-a mai ridicat cîndva problema aceasta. Golul nu e valabil. Gestul este considerat ca nesportiv și e sancționat cu o lovitură liberă directă.

ILIA STEROVSCI, ONEȘTI. — Propuneți ca la sfîrșitul campionatului să se alcătuiască și un clasament al arbitrilor, așa cum se face un clasament al golgheterilor. Dar e mult mai dificil de alcătuit! Pe golgheterii îi putem clasifica după goluri. La arbitri nu avem criterii tot atât de precise, golurile lor în... arbitraj fiind la urma urmei o chestiune de apreciere. Propunerea dv. este însă interesantă. Un astfel de clasament, cu tot caracterul lui neoficial bineînțeles, ar putea constitui un stimul pentru arbitri.

GHEORGHE POPESCU, TG. OCNA. — 1) S-a renunțat la organizarea, în continuare, a competiției fotbalistice „Cupa Dunării”. De altfel, nu s-a disputat decît o singură ediție. — 2) Ozon are acum 35 de ani. El a jucat de 19 ori în prima reprezentativă. Ultima oară, în 1957, în meciul cu Iugoslavia de la București (1—1) din preliminariile campionatului mondial.

ION POȘTAȘU

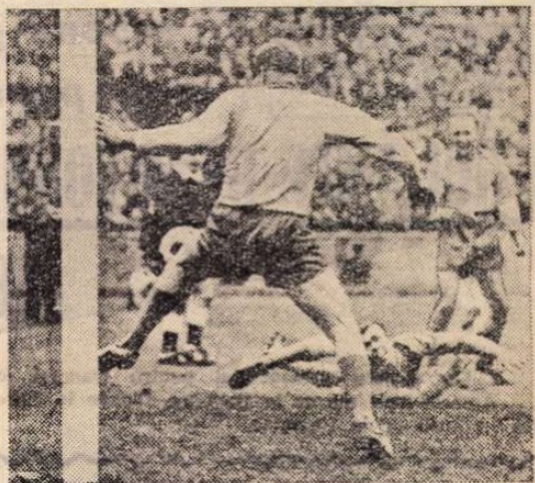
Știați că...

...Federația de șah din U.R.S.S. are în evidență sa 2.400.000 sportivi? Aproape cît toată populația Irlandei! 400.000 dintre ei sînt pionieri. Numărul antrenorilor este de 40.000.

...prima femeie din lume care s-a dedicat arbitrajului la hochei pe gheață este o cehoslovacă? E vorba de Bozena Frankova, care a obținut recent la Praga calificativul „foarte bine” la examenul arbitrilor de hochei pe gheață.

...Iașin a apărut de 34 ori poarta echipei de fotbal a Uniunii Sovietice? El deține o performanță în materie: în 14 meciuri nu a primit nici un gol!

...din cauza accidentelor din ce în ce mai dese, numărul boxerilor profesioniști scade vertiginos? După o statistică publicată într-o publicație franceză, numărul boxerilor de profesie din Franța este de 400, în Italia 280 iar în Belgia numai de 90.

FOTBALIȘTII SUEDEZI NU VOR PLECA ÎN CHILE...

Un auto-gol a calificat echipa Elveției pentru turneul final al campionatului mondial! Iată faza hotărîtoare a dramaticului meci dintre reprezentativele de fotbal ale Elveției și Suediei, disputat duminică trecută pe stadionul olimpic din Berlin pentru tranșarea egalității survenite în clasamentul primei grupe preliminară europene. La scorul de

1—1, atacantul elvețian Antenen (mascotă de suedezul Oberg, dreapta) a tras, șutul n-a putut fi reținut prin plonjon de portarul Nyholm, iar fundalul dreapta Bergmark schimbă traiectoria mingii, trimițînd-o în plasă... (decî Caricaș nu e singurul... specialist în materie!). Cu 2—1, Suedia este eliminată și va absenta, pentru prima oară după război, de la ultima fază a întrecerii supreme în fotbal.

Foto: A.S.L.

SE CAUTĂ UN DOCTOR

— SCHIȚĂ —

Bolta de azur răsfrîngea cu dărnicele razele căldute ale soarelui de primăvară peste gazonul aburind. Cu mișcări sprintene jucătorii celor două echipe își făceau încălzirea pentru a începe meciul, unul din meciurile de campionat ale categoriei B.

Apoi, jocul a început. Oaspeții sînt în avantaj. La unii jucători din echipa locală apar semne de nervozitate. Jocul devine „tare”, totuși se desfășoară în limitele sportivității. Antrenorii celor două echipe trăsesc clipe de emoții. Publicul își susține cu frenetie echipa.

Un atac în trombă, o ciocnire între doi jucători. Mingea trece însă departe. Pe gazonul verde rămîne însă întins unul din jucători. Arbitrul oprește jocul, aleargă spre cel accidentat, și apoi face semn spre banca „oficialilor”. Antrenorul vine și el. Se pare că e un caz mai serios. În ciocnirea unul din jucătorii s-a lovit. Acum stă în semiconștiență.

Rumoare... agitație. — „Să vină doctorul!... Doctorul!”

Mesajul este transmis de la arbitru la antrenor, de la antrenor la jucători, de la jucători la spectatori... Derută... Din pînă organizatorilor nu a fost delegat nici un medic să asiste la meci. Rumoare între spectatori. În jurul accidentatului se formează un grup numeros. Cineva aduce o cană cu apă și încearcă să-l readucă în simțiri pe jucător. Cu mișcări sigure, aruncă un jet de apă pe față, apoi pe ceafă, și cu un aer de siguranță afirmă că... „nu e nimic grav”. O licărire de speranță trece prin grup. În sfîrșit!... Probabil că e medic... însă „medicul” văzînd că stropirea cu apă nu a dat rezultat trece la o serie de manevre bizare. Apucă cu ambele mîini nrechile

jucătorului și începe să tragă ușor. — „Ce face?... Ce este?... Calm, cu răbdare, „medicul” își continuă încercările... — „N-aveți nici o grijă... Eu sînt doar medic... Medic veterinar!”

Rumoare, zimbete, proteste... Prin grup își face loc cu coatele un bărbat înalt, cu ochelari. Dă la o parte pe clipea din cei din jur și îl privește atent pe jucătorul întins jos. Se apleacă și-l pune mîna pe piciorul accidentat. Gest fatal!... Din grup răsună un strigăt de urasare!... În sfîrșit a venit doctorul!... După un minut de ezitare „doctorul” dă îngrijorător din cap. — „Ce este?... E grav?... Ce să facem?... — „Da, e grav. Trebuie să-l dăți în judecată pe cel care l-a lovit!”

— „Sînt medic... Ce s-a întîmplat?”

Il examinează rapid și pronunță: — „O stare de leșin prin contuzia gîmbel, cu plagă deschisă și probabil atingerea osului... Vă fi nevoie să-i facem o injecție. Întîmplător am la mine o fiolă contra hemoragiilor... O seringă, faceți rost de o seringă...”

Din nou trece un zumbet peste stadion, printre jucători, „oficiali” și spectatori. O seringă e nevoie de o seringă. Dinspre cabine vine cineva cu un obiect lucitor în mîini. În sfîrșit!... Și magazinierul întinde medicului „seringa”. — „La naiba” — am nevoie de o seringă de injecție nu de o seringă de umflat mînașle. E accidentat jucătorul, nu mîneașle!...

ragiilor interne. Pentru rest căutați un medic sportiv... Eu sînt ginecolog... — „???...”

Cu gemete ușoare jucătorul își pipăie piciorul accidentat. — „O babă care se afla întîmplător prin apropiere repetă cu voce pitigăiată: — „Pătăgînă, măică... O franză de pătăgînă...”

În fine o idee salvatoare: — „La spital, să-l ducem la spital! Che-mați „Salvarea”!”

Dar orice mișcare produce accidentatului dureri de om. Cineva care a urmat cursurile de prim ajutor își aduce aminte: „Un bandaj compresiv și o imobilizare cu atele”. De unde să iei însă atelele!... Dacă nu atele, măcar două scindurele. Dar ghinion: gardul stadionului e de sîrmă! Unul din arbitri are o idee salvatoare: din coziile steagurilor arbitrilor de tuse legate în grabă cu cureaua președintelui secției de fotbal a clubului local se trîghebează o oarecare imobilizare.

Între timp sosește tocmă și mașina „Salvării” care ridică accidentatul. Meciul poate fi reluat. Jucătorul accidentat va primi îngrijirea necesară la spital.

Numerai președintele secției de fotbal a clubului sportiv local, cel direct răspunzător de organizarea meciului (decî și de delegarea unui medic sportiv) încearcă să-și fină pantaloni cu mîna, în lipsa curelii care, o dată cu imobilizatul, luase drumul spitalului.

O altă curea se va putea găsi, ca să nu-și piardă pantalonii. Dar în mod sigur a doua oară dacă va mai avea astfel de scăpări își va pierde sigur postul de președinte al secției de fotbal.

Dr. N. STĂNESCU

Dilema unui arbitru

După terminarea unui meci de fotbal la Porto Alegre (Brazilia), 15—20 de spectatori au năvălit pe teren, îndreptîndu-se spre arbitru. Acesta, presupunînd cel așteaptă, a luat-o la fugă. Degeaba însă: a fost ajuns de cei care fugau după el. De teamă, arbitrul a leșinat. Spectatorii n-au dat însă... înapoi, l-au ridicat pe umeri și l-au purtat în triumf pînă afară din stadion. Fuseseră mulțumiți de arbitrajul lui...

Bietul arbitru e acum în dilemă: ce va trebui să facă data viitoare, cînd va vedea un grup de spectatori venind spre el. Să fugă sau să stea pe loc? Pentru orice eventualitate, va prefera totuși s-o ia din nou la sănătoasă...